

Er den Sigtede domfældt, bliver Udskrift af Dommen at forkynde ham, hvis han ikke var tilstede ved Afvigelsen; i andre Tilfælde meddeles der ham Udskrift paa Begjæring. Af alle Domme tilstilles der Statsanklageren Udskrift.

§ 306.

Dommen skal, forsaavidt den ikke gaar ud paa Sagens Afvisning, enten domfælde eller frifinde.

Frifindelse finder Sted, naar Anklageren ikke er paataleberettiget, naar Anklage frafalbes, samt naar den Sigtede ikke findes skyldig.

§ 307.

Bed Afgjørelsen af, om Noget er bevist eller ikke, har Retten, henholdsvis Nævingerne, alene at tage Hensyn til de Beviser, som ere fremsførte under Hovedforhandlingen; Aktstykker og andre Dokumenter kunne kun tages i Betragtning som Bevismidler, naar de ere blevne oplæste under denne.

Søvrigt er Afgjørelsen ikke bunden ved Lovregler, men træffes efter fri, paa samvittighedsfuld Prøvelse af det Fremførte beroende Dverbevisning.

§ 308.

Retten kan kun domfælde for den eller de Forbrydelser, for hvilke Anklage paa lovlig Maade er reist. Denne Regel gjælder ikke blot, forsaavidt Taler er om en anden Handling end den, der ligger til Grund for Anklagen, men ogsaa, med de i § 309 nævnte Undtagelser, i Henseende til Anklagens Angivelse af de nærmere Omstændigheder ved Handlingen og den i samme indeholdte Betegnelse af Forbrydelsens retlige Karakter.

§ 309.

Undtagelser fra de i § 308 ommeldte Begrænsninger for Domfældelsen finde Sted:

1) naar det eller de Lovbud, som i Anklagen nævnes til Hjemmel for Paastanden om Straf, eller de den Sigtede betimelig meddelte Aktstykker tydelig vise, at den Maade, hvorpaa Anklagen er stilet, ikke udtrykker Anklagerens virkelige Mening;

2) ogsaa ellers, naar den Udgang til Forsvar, som den Sigtede har havt, uanset Afvigelsen fra Anklagen, under de foreliggende Omstændigheder maa betragtes som fyldestgørende. I Henshold hertil kan der i Domfældelsen afviges fra Anklagens Betegnelse af Forbrydelsens retlige Karakter:

a) naar Anklagen gaar videre end Domfældelsen, idet alle de begrebsmæssige Bestanddele af den Forbrydelse, paa hvilken Dommen lyder, indeholdes i den Forbrydelses Begreb, paa hvilken Anklagen lyder;

b) naar der er saa nært Slægtskab mellem de Forbrydelser, paa hvilke Anklagen og Dommen lyder, at Afvigelsen i og for sig ikke kan medføre Forandring i Forsvarets Forudsætninger, og der iøvrigt ikke i det enkelte Tilfælde er Noget, som efter det angivne Synspunkt udelukker Afvigelsen.

Kapitel IV.

Særlige Bestemmelser om Hovedforhandlingen for Nævninger.

§ 310.

Efterat Dommeren, Anklageren og den Sigtedes bestfittede Forsvarer ere komne tilstede, lader Rettens Formand den Sigtede føre ind i Retssalen, angiver i Kortthed den Sag, som